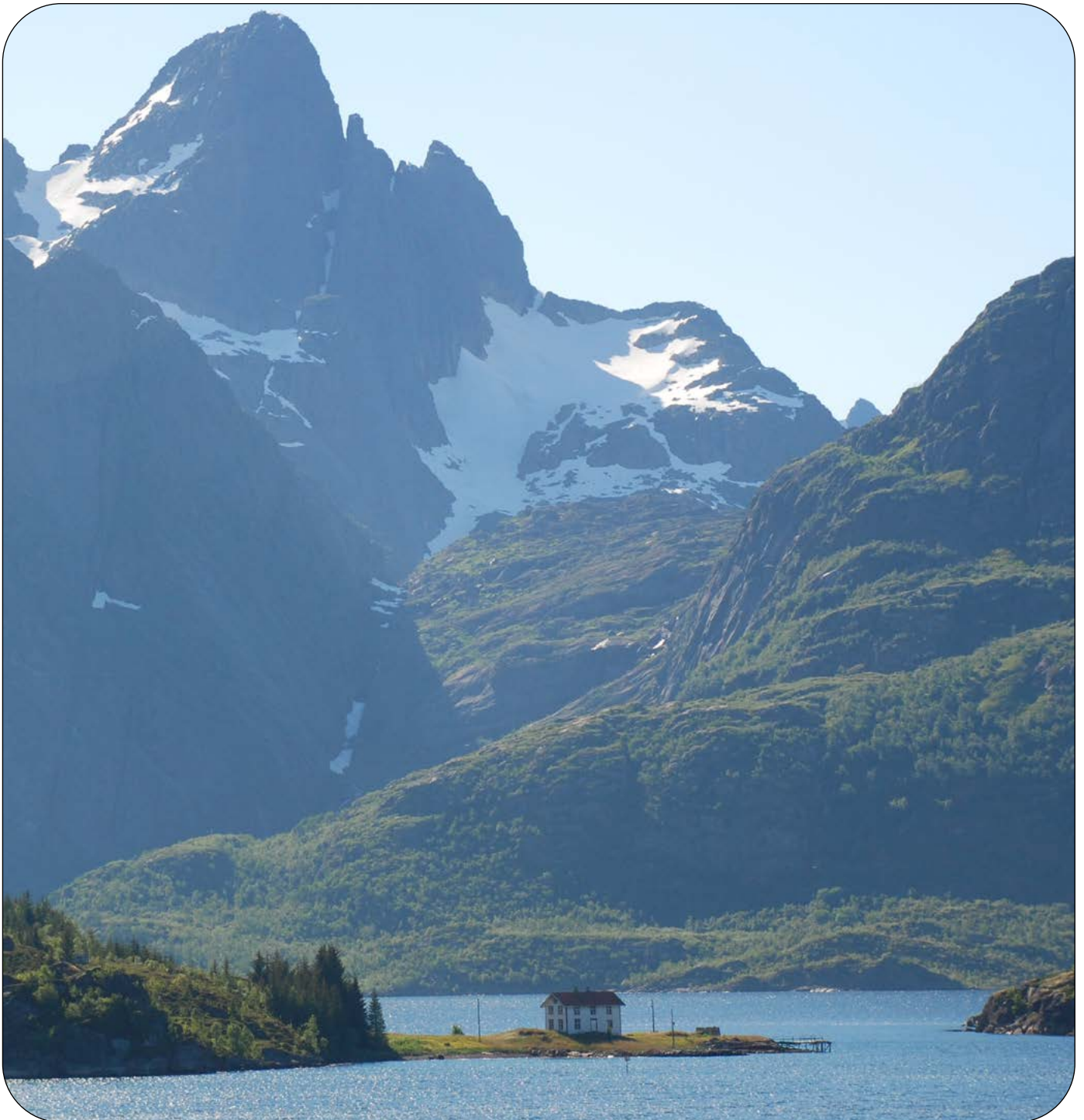

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 3 2025 – ÅRGÅNG 39. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

Till himlarna, Gud, din barmhärtighet går.

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige.
Utkommer med 4 nummer om året.

Redaktör: Ingvar Adriansson, e-post: ingvar.adriansson@gmail.com. Ansvarig utgivare: Ingvar Adriansson. I gemensam nordisk redaktion: Tor Jakob Welde (Norge) och Ola Österbacka (Finland, layout).

Redaktionens adress och expedition:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,
Släntvägen 10, 33135 Värnamo; tfn +46 70-393
81 27.

Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro 306-
7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500 0099
6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn
och adress.

Överföring till LBK 9960 4202273365.
Swish 1232643161.

LUTERSKA BEKÄNNELSEKYRKAN (LBK)

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskriterierna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Omslagsbild: Raftsundet, Lofoten, Norge.
Foto: Ola Österbacka.

Från redaktionen

Biskop *V'yacheslav Horpynchuk* skakade om oss, som den 23–25 maj var samlade till KELK Europa i Nerchau, när han berättade vad som pågår i Ukraina. Han har hållit gudstjänst i Kiev varje söndag under kriget trots ständiga missilattacker från Ryssland. Kyrkväggarna har skakat och ibland har församlingen fått kasta sig ner på golvet när nerlagen kommit nära. Ofattbara ord för oss som inte vet vad krig är i verkligheten.

I sin nåd och godhet har Gud låtit sommarens skönhet flöda över oss. Alla har vi säkert på ett och annat sätt fått njuta denna vackra sommar. Blommorna och träden vittnar om Skaparens upprätthållande makt. Allt detta har han gett oss för att vi ska vara hans, leva och tjäna honom med våra liv här på jorden. Job säger: *Du klädde mig med hud och kött och vävde mig samman av ben och senor. Liv och nåd gav du mig, din omsorg bevarade min ande* (Job 10:11–12).

Vi lever en kort tid här på jorden och allt vi äger är ett lån från Skaparen själv. Bilen, sommarstugan, båten, mopeden, ja allt tillhör Herren. Vi har det här för en liten tid, för att sedan lämna tillbaka alltihopa. Den kända sommarpsalmen slutar med orden "Allt kött är hö, och blomstren dö, och tiden allt fördriver; blott Herrens ord förbliver." I Matt 24:35 säger Jesus: *Himmel och jord ska förgå men mina ord ska aldrig förgå.*

Hur ska vi tänka som kyrka när vi hör hur folk lider och har det svårt? I skrivande stund tror många människor att framtiden ligger i Putins och Trumps händer. Bibelns Daniel fick se in i framtiden, hur Gud låter riken komma, blomstra och försvinna. Ibland hade man önskat att Trump och Putin åtminstone varit lika förståndiga som Nebukadnessar som lyssnade när Daniel berättade för honom om Gud som är den verkliga regenten: *Lovat är Guds namn från evighet till evighet, för vishet och makt tillhör honom. Han låter tider och stunder skifta, han avsätter kungar och tillsätter kungar, han ger de visa deras vishet och de förståndiga deras förstånd* (Dan 2:20–21). På detta svarade Nebukadnessar: *Er Gud är i sanning en Gud över andra gudar, en Herre över kungar och en som uppenbarar hemligheter, eftersom du kunde uppenbara denna hemlighet* (Dan 2:47). Framtiden ligger helt i Guds händer.

Det behöver inte alltid vara pengar. All tid du ägnar åt din församling och kyrka är till stor välsignelse. Det behöver inte alltid heller vara de stora sakerna, det kan vara att öppna kyrkan på söndagsmorgonen, sätta upp psalmnummer m.m. Allt är en välbehaglig gudstjänst och till Skaparens ära.

*Jag vill tacka dig av allt mitt hjärta,
du min store konung och Skapare,
för att du skänkt mig livet som gåva,
allt vad jag behöver till kropp och själ.*

Ingvar Adriansson

Bekymra dig inte för något!

Bekymra er inte för något, utan låt Gud få veta alla era önskingar genom bön och åkallan med tacksägelse (Fil 4:6).

Den som någon gång kommer i närheten av Potsdam försummar knappast att också besöka slottet Sanssouci. Många av oss har redan varit där. För 250 år sedan lät den preussiske kungen Fredrik II bygga detta slott som sommarresidens. När han var ledig från sina regeringsbestyr ville han tillbringa sin tid för avkoppling här: "Sans souci" – som man enligt den tidens mode sa på franska: "Utan bekymmer".

Utan bekymmer – kan man över huvud taget leva så? Eller var det bara en egensinnig furstes nyck under upplysningstiden? Hör inte bekymmer och försiktighetsåtgärder till det dagliga livet – precis som luften vi andas?

Handen på hjärtat: Ingen av oss lever utan sådant, vare sig det gäller det fyllda kylskåpet eller den fulla oljetanken i källaren eller pensionsförsäkringen som ska säkra vår pension, inte heller olycksfallsförsäkringen som åtminstone ska skydda oss från ekonomisk nöd om det sker en olycka. Ingen av oss lever utan sådana försiktighetsåtgärder.

Bibeln vet också detta. Vår Herre Kristus sade själv en gång: *Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig inte först ner och beräknar kostnaden och ser om han kan fullfölja bygget?* (Luk 14:28).

Gud har gett oss förstånd för att vi ska kunna tänka framåt och planera. Det är inte sådana bekymmer Bibeln avser när den i vår text förmanar oss att inte bekymra oss. Den vill inte heller förbjuda oss att ta hand om andra människor, till exempel sjuka, bräckliga, flyktingar, katastroffer ... Det Gud

Sanssouci palatset i Potsdam (Wikipedia).

varnar oss för är de *falska, farliga bekymren*. Med tanke på dessa utropar Paulus i denna vers från Filippibrevet 4: **Bekymra er inte!**

Vi ska se:

1. Varför vi bör undvika bekymmer, och
2. Hur vi kan övervinna bekymmer.

1. Varför vi bör undvika bekymmer

Det är inte bara i vår predikotext som Bibeln varnar för bekymmer. Om och om igen finner vi särskilt i Nya testamentet uppmaningen: *Bekymra er inte!* (Matt 6:25; 1 Pet 5:7). Om det inte som vi redan har sett innebär rimlig försiktighet och vi inte uppmanas att lättsinnigt leva för stunden – hur blir det då?

Bakom denna förmaning finns en djup insikt. Vårt liv i den här världen utspelar sig inte på neutral mark, i ett vakuum, så att säga. Nej, vi har dragits in i konflikten mellan Gud och djävulen från dag ett. Mycket av det som Gud själv har försett oss med som Skapare används av djävulen för att dra oss människor bort från Gud. Djävu-

len förvandlar på så sätt skapelsens ofarliga och goda gåvor till krafter och begär som griper tag i oss och inte släpper taget. Det kan vara väldigt olika saker: pengar, ägodelar, jobb, bilen, mobilen eller MP3-spelaren, vår sinnesfrid, ja till och med vår älskade make/maka eller våra barn.

Allt detta är goda gåvor från vår Skapare som vi får tacka för om och om igen! Men när de blir det viktigaste i livet för oss, det som allt kretsar kring, då tar de oss i besittning. Då låter vi dem inte längre tjäna oss för det goda, utan vi tjänar dem. Då är de inte längre gåvor, utan krafter som tar tag i oss och håller fast oss. Då har djävulen uppnått det han vill, då tränger han undan Gud från första platsen i våra liv. Det innebär att vi inte längre fruktar, älskar och litat på Gud över allt annat (1:a budet)!

Det är samma sak med våra bekymmer. Gud har gett oss möjlighet att med vårt förstånd förbereda oss för framtiden. Det är inget fel med det i sig. Det blir bara farligt om vi låter bekymren ta överhan-

den. Då får de ett eget liv och tar oss i besittning. Då kretsar allt kring våra bekymmer och vi kan inte bli av med dem.

Det finns mer än nog av anledningar att oro sig här i livet. Det börjar med det som Bibeln själv säger: *Vad skall vi äta? eller: Vad skall vi dricka? eller: Vad ska vi klä oss med?* (Matt 6:31). Eller det som rörde filipperna på den tiden: Vad ska det bli av aposteln Paulus, som blev arresterad? Hur ska missionsarbetet kunna fortsätta?

Och vi fortsätter med det som bekymrar oss i dag: Kommer freden att upprätthållas i vår del av världen? Kommer jag att hålla mig frisk? Hur länge kan jag behålla min make/maka? Vad ska det bli av mig när jag blir gammal? Vad ska det bli av mina barn och barnbarn? Kommer de att hitta en bra väg genom livet? Kommer de att behålla sin tro?

Eller det som angår oss alla: Vad kommer att hända med vår församling, vår lilla kyrka? Hur ska det gå med den? Hur länge till kommer Gud att ha tålmod med oss? – Allt detta är frågor som berör oss. Var och en är tillräckligt svår för att ta oss helt till fånga!

Här måste vi göra klart för oss vad som faktiskt händer med oss när vi oroar oss på detta sätt. Bekymren tar överhanden och börjar behärska oss. De hindrar oss från att se på Gud. Vi ser då bara oss själva och det till synes oöverstigliga berget av bekymmer som ligger framför oss.

Det betyder att när vi oroar oss på det här sättet agerar vi som om det inte finns någon Gud. Vi grubblar på hur saker och ting ska gå utan att tänka på att det är någon annan som bestämmer och styr världens gång, ja, till och med våra liv.

Därför är överdrivna bekymmer farliga. De förlamar vår tro. Vår tros planta kan kvävas av denna världens bekymmer, som Jesus säger i liknelsen om den fyrfaldiga sädesåkern.

I Stora katekesen säger Martin Luther: *Allt vad du binder ditt hjärta vid, det är din Gud.* Med andra ord, det som härskar i vårt hjärta tar oss i besittning. Det sätter sig självt i Guds ställe.

Men Gud vill ha vårt hjärta helt för sig själv. Vi ska tillhöra honom och ingen annan. Det är därför

Herren Kristus manar oss: *Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också* (Matt 6:33). ”Allt detta” betyder allt det som bekymrar oss, det som oroar oss. Gud ger det också, men som en bonus – som en gratisgåva på köpet, så att säga, när vi håller det för sant, att vi sätter vår tillit helt och hållet till Honom! Han är vår Fader. Han lät sin Son Jesus Kristus dö för oss så att vi skulle bli evigt frälsta. Så god är han mot dig och mig. *Hur skulle han kunna annat än att också skänka oss allt med honom?* (Rom 8:32).

När bekymmer tar tag i oss vill djävulen få oss att förlora tron på vår himmelske Fader. Då står vår tro på spel.

Och inte bara vår tro. Bekymmer förstör också våra liv här i världen. Det är ingen tillfällighet att så många ordspråk talar om bekymmer som kan göra livet till ett elände. Bekymmer gnager i våra hjärtan och berövar oss sömnen. Det lönar sig inte i längden om vi människor tar oss rätten att ta Guds plats och vill ta hand om oss själva. Då förtärs vi av bekymren. Detta måste erkännas. Då ska det också visa sig hur vi kan hantera våra bekymmer.

2. Hur vi kan övervinna bekymren

Vad kan vi göra åt sådana falska bekymmer? När bekymren tar överhanden trängs Gud ut ur våra hjärtan. Och djävulen lyckas lättast när vi inte längre lyssnar till Guds ord. För i sitt ord varnar Gud oss inte bara för bekymmer utan visar oss också exempel på hur meningslösa och omotiverade våra bekymmer är.

Jesus talar om detta i Bergspredikan när han säger: *Se på himlens fåglar. De sår inte, de skördar inte och samlar inte i lador, och ändå föder er himmelske Fadern. Är inte ni värda mycket mer än de? Vem av er kan med sitt bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd? Och varför bekymrar*

ni er för kläder? Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men jag säger er: Inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem. Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset, som i dag står på ängen och i morgon kastas i ugnen, hur mycket mer ska han då inte klä er? Så lite tro ni har! (Matt 6:26–30).

Ola ÖSTERBERG

Gud har lovat att sörja för oss. Borde vi inte lita på att han gör det? Han har redan gjort mycket större saker för oss och hållit mycket större löften. Han lät sin Son dö för oss på korset för att rädda oss. Genom den Helige Ande kallade han oss till tro på Jesus Kristus och har hållit oss kvar där än i dag. Borde han då inte kunna ge oss det han lovat oss som ”tilläggsåvor”?

Detta är det enda som hjälper oss att övervinna våra bekymmer: Vi måste låta Guds faderskärlek på nytt visas för oss genom hans ord.

I vår predikotext riktar Paulus filippernas uppmärksamhet på ett annat sätt att komma tillrätta med bekymren. *Bekymra er inte för något, utan låt Gud få veta alla era önsknings genom bön och åkallan med tacksägelse.* Det betyder att just bönen hjälper oss att få bort onödiga bekymmer. Gud har själv lovat att besvara bönerna: *Be, och ni ska få!*

Det är förstås inte alltid som enbart bönen hjälper oss att komma ur bekymrens onda cirkel: Det är därför Paulus också uppmärksammar filipperna på vad som ingår i en rätt bön:

(1) För det första det som Luther kallar bönfalla. Det handlar om bevekande begäran. Bön är hårt arbete. En kort suck är oftast inte tillräcklig, den kommer också från många icke-kristnas läppar. När inget annat hjälper, försöker många människor med en kort bön till Gud – till en Gud som de annars inte vill veta av.

Men Gud är inte bara ett universalmedel i nödsituationer. Han vill att vi ska anförtro oss till honom i bön på samma sätt som till vår pappa. Det innebär att vi inte bara vänder oss till honom under den korta stund vår bön varar. Gud vill att vi hela livet ska leva enligt hans bud. Han vill inte bara ha lillfingret utan hela handen. Han kräver lydnad mot sina bud och anvisningar. Nya testamentet påminner oss mer än en gång om att Gud bara vill höra de böner som sker i tro på Jesus Kristus (Matt 21:22). Det finns också meningslösa böner!

(2) För det andra innefattar en troendes bön också tacksägelse. Paulus lägger till detta i sin uppmaning till filipperna: De bör frambära sina böner inför Gud ”med tacksägelse”. Genom att tacka Gud blir vi medvetna om vad han redan har gjort för oss.

När vi tackar ser vi tillbaka och låter oss inte fångas av de bekymmer som förmörkar framtiden. Den som förhäxat stirrar på den osäkra framtiden märker oftast inte hur bekymren också skymmer deras syn på Gud. De ser inte längre vilka välsignelser Gud redan har gett dem. Om vi glömmar Guds nådiga vägledning litar vi inte heller på honom inför framtiden.

När vi tackar får vi distans till våra bekymmer. Då

pressar vi inte bara Gud med våra förfrågningar och önsknings, utan ger honom också ”friheten” att besvara vår bön på det sätt han finner lämpligt. Det finns en djup visdom i det råd som Martin Luther ger: Vi bör alltid börja våra böner med tacksägelse. På så sätt får vår bön rätt riktning redan från början. Det är det bästa sättet för oss att vända bort blicken från våra bekymmer till vår himmelske Fader, som aldrig har svikit oss.

Vi borde börja på nytt redan i dag! Om bekymren plågar oss och vill ta över, låt oss då först knäppa händerna och tacka Gud för alla välgärningar han gjort hittills. Det hjälper ofta att skriva ner på ett papper allt gott som Gud har gjort för oss.

En sak till vill jag säga i slutet: På denna jord kan vi aldrig helt bli av med våra bekymmer. De är en del av vårt liv i den här världen. Men det som Luther en gång sa om synder kan vi också tillämpa på våra bekymmer: de är som fåglar som flyger över våra huvuden. I det här livet är vi inte förskonade från dem. Men vi kan hindra dem från att bygga bo på våra huvuden!

På så sätt ska vi också förhindra att bekymren griper tag i oss och drar oss med sig. Och detta är bara möjligt om vi håller fast vid vår Herre Kristus i tro och förtröstan på hans ord. Det är bara han som kan hjälpa. Det kan vi lära oss av psalmförfattaren Paul Gerhardt, som i sin välkända psalm ”Befehl du deine Wege” sjunger:

*Lägg allt i Herrens händer,
all oro i ditt liv,
för han är den som sänder
beskydd i sorg och strid.
Vårt universum styr han
på sätt du inte ser,
går med dig och ger styrka
när vägen mörk sig ter.*

*Så tro på Herrens godhet,
tänk vad han gjort för dig!
Han frälst dig genom blodet,
för din skull offrat sig.
För självpåtagen pina
ger Gud dig ingen lön,
men ser bekymren dina
och lyssnar till din bön.*

Gottfried Herrmann
Predikan i Markuskyrkan 24/8 2025

Medmänsklig omsorg i Guds familj

Denna tidning är ett samarbete mellan Lutherska bekännelsekyrkan i Sverige och Norge och S:t Johannes ev-luth församling i Finland. Som ett vittnesbörd om denna gemenskap presenterar vi på de närmaste sidorna glimtar från sommarverksamheten i alla tre länder.

Lutherska bekännelsekyrkan i Sverige höll sin sommarkonferens på Hjälmargården den 9–13 juli. Vi ger här ett sammandrag av Peter Ömans föredrag (Peter på bild på nästa sida) samt glimtar från barnundervisning och ungdomsläget som hölls tidigare i veckan på samma plats.

Låt mig börja med att understryka att Bibeln är full av uppmaningar till medmänsklig kärlek gentemot alla människor. Den kanske allra mest välkända är Jesu liknelse om den barmhärtige samariten som berättas som ett svar på frågan: "Vem är då min medmänniska?" Men ämnet för den här presentationen är smalare och handlar om just kärleken mellan kristna och hur vi uppmanas att behandla varandra. Genom att titta på ett antal bibelställen, ska vi belysa vad den Helige Ande säger om detta.

Kärleken mellan kristna – en gåva och ett kall

Den kristna kärleken är inte en abstrakt idé, utan en levande verklighet som kommer från Kristus själv. Han säger: *Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek* (Joh 13:34–35). Detta är inte en kärlek som främst mäts i känslor, utan i handling och att vi ger av oss själva. Vi älskar därför att han först har älskat oss.

Gud förklarar för oss, genom

Bibeln, att kärleken är en frukt av tron, inte dess grund. Vi blir inte Guds barn genom att älska, utan vi älskar därför att vi redan är hans barn av nåd, genom tron på Kristus. Kärleken är den helige Andes verk i hjärtat, och den riktar sig särskilt till syskonen i tron.

Aposteln Paulus uppmanar: *Var innerligt tillgivna varandra i syskonkärlek, tävla i att visa varandra aktning* (Rom 12:10). Här ser vi att kristen kärlek är ödmjuk och aktiv; den söker inte egen ära utan gläder sig åt att upphöja den andre.

Kärleken får sin mest konkreta form när den möter nöden. Johannes skriver: *Om någon har jordiska ägodelar och ser sin broder lida nöd men stänger sitt hjärta för honom, hur kan då Guds kärlek förbli i honom? Kära barn, låt oss älska inte med ord eller fraser utan i handling och sanning* (1 Joh 3:17–18). I ett lutherskt perspektiv betyder detta inte att kärleken är ett krav som vi måste uppfylla för att bli frälsta, utan att den är en naturlig följd av den tro som redan tagit emot frälsningen som gåva.

Att bära varandras bördor är en central del av denna kärlek. *Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag* (Gal 6:2). Kristi lag är kärlekens lag – inte en lag som hotar, utan som vägleder den som lever i evangeliets frihet. Paulus påminner också om att denna frihet inte är till för självskhet: *Ni är kallade till frihet, bröder. Använd bara inte friheten till att följa köttet, utan tjäna varandra i kärlek* (Gal 5:13).

Kärleken mellan kristna innebär också att vi sätter andras behov före våra egna. *Var inte självupptagna och stolta. Var i stället ödmjuka och sätt andra högre än er själva. Se inte bara till ert eget bästa utan också till andras* (Fil 2:3–4). Denna ödmjukhet är möjlig därför att vi vet att vår identitet är trygg i Kristus – vi behöver inte hävda oss själva, utan är fria att tjäna.

Kärleken uttrycks både i glädje och sorg. *Gläd er med dem som är glada, gråt med dem som gråter* (Rom 12:15). Detta är en kallelse till djup delaktighet i varandras liv, en gemenskap där vi delar både välsignelser och prövningar.

För att denna kärlek ska bestå krävs tålmod och enhet: *Var alltid ödmjuka och milda. Ha tålmod med varandra i kärlek och gör allt ni kan för att bevara Andens enhet genom fridens band* (Ef 4:2–3). Kärleken är inte konfliktfri, men den söker försoning och gemenskap.

Vi är kallade att uppmuntra

varandra till kärlek och goda gärningar: *Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar. Låt oss inte överge våra sammankomster, som en del brukar göra, utan i stället uppmuntra varandra, och det så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig* (Hebr 10:24–25).

Slutligen påminner Petrus oss om att denna kärlek är en förvaltning: *Tjäna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd* (1 Pet 4:10). Varje kristen har fått något att bidra med i församlingens liv, och kärleken tar sig uttryck i att vi använder dessa gåvor för andras bästa.

Sådan är den kärlek som kännetecknar Kristi kropp. Den är född ur evangeliets frihet, närd av den helige Andes kraft och riktad mot syskonen i tron, men också utsträckt till världen. Den är ödmjuk, tjänande, uthållig och verklig. Och när vi älskar så, blir Kristus synlig mitt ibland oss – till hans ära och till världens frälsning.

På sommarlägret avslutades föredraget med samtalsgrupper där vi talade om frågorna nedan. Fundera gärna över dem som läsare, eller ta upp dem runt middagsbordet där hemma:

- Vad är viktigt för att de som inte har egen familj i församlingen ska känna sig inkluderade?
- Hur bör jag tänka om jag inte tycker att jag är duktig på något särskilt? Hur kan jag tjäna Gud, genom att tjäna mina medmänniskor?
- Hur kan vi uppmuntra andra att tjäna Gud mer aktivt, utan att det känns som ett krav för att få vara med?
- Hur skulle du vilja bli mottagen om du kom som ny till en församling där du inte kände någon?
- Vad kan vi göra för att medlemskapet i våra församlingar inte ska begränsas till något som händer på söndagar?
- Hur kan vi göra för att ta hand om a) dem som bor ensamma b) dem som sörjer c) dem som kämpar med svag hälsa d) dem som har ont om pengar?

Bilderna nedan är från videoinspelningar, med tack till Karl Birkenfjäll. Inspelningarna finns på <https://www.bekannelse.se/sermons-tag/hjalmargarden-2025/>. Längst nere en bild från lördagskvällens musikgudstjänst med Anders Einarsson som ledare.

Barnundervisningen på Hjälmgården

Parallellt med föredragen hade barnen och ungdomarna upp till 15 år undervisning av föräldrar och pastorer, på förmiddagen och på eftermiddagen. Före lektionerna sjöng vi gemensamt några sånger och efteråt delade barnen upp sig i sina grupper och lärde sig om Guds familj, den kristna kyrkan.

Lektionerna handlade om Guds löften till Noa och Abraham, om Jesus i templet och Apostlarnas gärningar för kyrkan. Som alltid har det varit både givande och roligt att sjunga med barnen och undervisa dem. Tack till Gud för våra barn och ungdomar och tack till kyrkan för att vi får praktiska förutsättningar till undervisningen!

*Olle Sjödahl, Natalie Gunnarsson,
Maria Penttinen, Stella Einarsson*

LBKs Ungdomsläger 2025

Vi hade fyra fina dagar i kristen gemenskap på Hjälmgården. Det var roligt att så många var med och att det blev lite av ett internationellt läger. Vi hade ungdomar från USA, England, Tyskland, Portugal och Sverige. Vår ungdomspastor Peter Öman höll i mycket intressanta och bra föredrag på engelska och vi samtalande i grupper.

Temat för årets läger var Apologetik – att förklara och försvara kristen tro. Det är ett aktuellt men också svårt tema att ta itu med som ung kristen. Tillsammans pratade vi om erfarenheter, vad man kan säga i svåra situationer och om man kan tro på både forskning och Bibeln.

Ungdomsgruppen hade i vanlig ordning anordnat ett fint läger med aktiviteter som bastu och bad, volleyboll, teambuilding och lära-

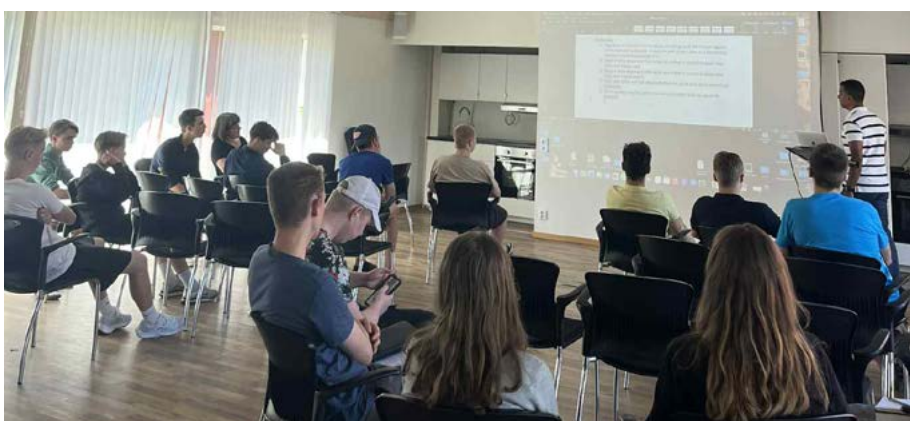
käna lekar, maffiakvällar (som är en hörnsten till ungdomsläget) och kanotpaddling.

Tack till alla våra ungdomar, ungdomsgruppen och Peter som var med och som vanligt gjorde läget till ett av höjdpunkterna på året. Det är viktigt att inte känna sig ensam i tron och kunna träffa kristna vänner. Guds frid!

WELS nye kontaktman för Sverige blir Titus Buelow

Titus föddes 1987 i Port Huron, Michigan, där hans far tjänstgjorde som pastor. År 2000 flyttade familjen till Sverige för att bedriva missionsarbete. Där blev han konfirmerad i den kristna tron och år 2002 började han på Michigan Lutheran Seminary i Saginaw, Michigan, där han tog examen 2006. Därefter studerade han vid Martin Luther College i New Ulm, Minnesota, samtidigt som han under flera månader också studerade vid Biblicum i Sverige.

Titus är gift med Stefanie och de har 4 barn och är idag pastor i Helenville, Wisconsin.

Kyrkomöte i Norge: tema Romarbrevet

1–3 augusti var norska LBK samlade till kyrkomöte på lägergården Solgry norr om Haugesund. Tor Jakob Welde ger ett kort referat.

Temat var ”Jag skäms inte för evangeliet” (Rom 1:16) och undervisningen var baserad på Paulus brev till romarna. Förutom de tre norska pastorerna bidrog Lars Borgström, Uppsala, och Bjarte Edvardsen, Vännäs, med föredrag, andakter och predikningar.

En annan gäst var Pete Myers från Manchester, pastor i Storbritanniens nya Confessional Lutheran Church. Han berättade att han som anglikansk missionär i Etiopien för några år sedan läste boken Kristi två naturer av Martin Chemnitz. Ganska snart blev han en övertygad lutheran.

”God is in a good mood with you” är mottot för den nya brittiska kyrkan – Gud är vänligt inställd till dig. Eftersom Jesus har skapat frid med sitt blod på korset, räknar inte Gud dina synder mot dig (2 Kor 5:19), utan förlåter dig all synd.

Men ett sådant villkorslöst evangelium möter mycket motstånd. De flesta av pastor Petes gamla vänner har brutit kontakten. Men detta, säger han, är en del av att lida med Kristus (Rom 8:17), något vi måste förvänta oss på olika sätt i olika länder.

Låt oss komma ihåg pastor Pete

Pete Myers tillsammans med Elise och Olav Utvik. (Från Myers Facebook-sida.)

och församlingen i bön!

Lars Borgström hade på lördagskvällen ett gripande psalmföredrag om Lina Sandell, hennes liv och sånger. Vi fick sjunga mycket, till pianoackompanjemang av Kirsti Edvardsen. På söndagsförmiddagen höll Borgström gudstjänstpredikan över Rom 3:21–31. Den första delen av predikan återges i det följande.

Tillvarons viktigaste fråga är hur man blir eller är rättfärdig inför Gud. Gud är domaren och det gäller att vara godkänd, accepterad, av Honom. Hur ska en rättfärdighet kunna uppnås som håller måttet inför Gud? Gud kräver helighet av sitt folk. Det går en klar skiljelinje mellan Guds och världens barn. Det gammaltestamentliga Israel var utvalt av Herren och avskilt från världens alla folkslag. De fick inte beblanda sig med dem eller ta efter deras seder. Efter att ha befallt Israels folk att skaffa undan all avgudadyrkan, all ogudaktighet och allt som kunde leda dem in på sådant, förklarade Mose för dem: *För du är ett heligt folk inför HERREN, din Gud. Dig av alla folk på jordens yta har HERREN din Gud utvalt att vara Hans egendomsfolk* (5 Mos. 7:6).

På samma sätt som Israels barn var avskilda från hednavärlden är också det nya Israel, Kyrkan, Guds församling i nya förbundet, avskilt från världen, d.v.s. avskilt från det gudsfrånvända livet med alla dess tomma nöjen, all dess ytliga lycka, all dess främlingskap för HERREN och all dess glädje i synden. Ett sådant liv, som leder till fördärvet, den eviga förtappelsen, har den kristne blivit frälst ifrån.

Lars Borgström.

Ni ska veta, skriver Paulus, *att ingen som är sexuellt omoralisk, oren eller girig, alltså en avgudadyrkare, har någon arvedel i Kristi och Guds rike* (Ef. 5:5). Se därför noga till hur ni lever! Den kristne har blivit uttagen från mörkrets välde och försatt i den älskade Sonens rike (Kol. 1:13).

Gud har gett oss de tio budorden. Det är efter dem vi ska leva och dömas av Gud. De lyder: ”Jag är Herren, din Gud. Du skall inte ha andra gudar. Du skall inte missbruka Herrens din Guds namn, ty Herren skall inte låta den bli ostraffad, som missbrukar hans namn. Tänk på vilodagen, så att du helgar den. Hedra din far och mor. Du skall inte dräpa.” osv. En spegling i dessa budord avslöjar var och en av oss som syndare. Vi har brutit mot Guds heliga vilja i tankar, ord och gärningar.

Rättfärdigheten från Gud (den objektiva/allmänna rättfärdiggörelsen)

Människan har ingenting att komma med vad gäller rättfärdighet, men det behövs inte heller. Helt bortsett från lagen, d.v.s. helt vid sidan av och oberoende av allt det goda som människan

kan tänkas åstadkomma i enlighet med vad som krävs av henne, har Gud skänkt en annan rättfärdighet. Denna andra rättfärdighet är, som Luther säger, ”en främmande rättfärdighet”, eftersom den är en annan persons rättfärdighet som tillräknas människan. Denna främmande rättfärdighet vittnar *lagen och profeterna* om (v 21). Här syftar ”lagen” på de fem Moseböckerna och med profeterna menas förstås de gammaltestamentliga profetböckerna, där det t.ex. hos Jeremia heter om den kommande Frälsaren: *I Hans dagar ska Juda bli frälst och Israel bo i trygghet, och detta är det namn man ska ge Honom: Herren vår rättfärdighet* (Jer. 23:6). Denna rättfärdighet är fritt tillgänglig för var och en som vill ha den. Det är en rättfärdighet från Gud genom tro på Jesus Kristus, *för alla som tror* (v 22).

Att det är fråga om en rättfärdighet från Gud i vers 21 ger sig inte omedelbart, på rent grammatiska grunder. *Dikaioynä Theou* skulle rent språkligt också kunna översättas ”Guds rättfärdighet” och syfta på en inre egenskap hos Gud, enligt vilken Han dömer världen efter sin rättvisa norm. Men av sammanhanget förstår vi att så inte kan vara fallet. Här är det ju frågan om någonting helt vid sidan av lagen, någonting som tas emot av alla som tror, nämligen evangeliet om Jesus Kristus. Vi möter samma sak i Fil. 3:9, och där medför den språkliga konstruktionen att det

Egil Edvardsen ledde avslutningsgudstjänsten. Foto: Tor Jakob Welde.

otvetydigt är fråga om en rättfärdighet, *som kommer genom tron på Kristus, rättfärdigheten från* (prepositionen *ek*) *Gud genom tron*. Alla människor är syndare, men Jesus är alla människors Frälsare. Paulus uttrycker det på detta sätt: *Här finns ingen skillnad. Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, och de förklaras rättfärdiga som en gåva, av Hans nåd, därför att de är friköpta av Kristus Jesus* (v 22–24). Jesus förklaras vara den enda orsaken till att alla människor förklarats rättfärdiga. Det finns ingenting hos dem själva som kan åberopas. Tvärtom är alla människor fördömda p.g.a. sin synd: *Alla har syndat och saknar härligheten från Gud*.

Men aposteln fortsätter genast: *och de förklaras rättfärdiga som en gåva, av Hans nåd, därför att de*

är friköpta av Kristus Jesus. Lägga märke till: Liksom alla har syndat och saknar härligheten från Gud, står de (alla!) nu som rättfärdiga. Detta är ett av Bibelns beläggsställen för läran om den allmänna rättfärdiggörelsen, d.v.s. att genom Jesu död och uppståndelse har en rättfärdiggörelsedom uttalats från himlen över allt vad människa heter.

Det är så som Rosenius skriver: ”Du får vara hurdan du kan, så är åtminstone dina synder borttagna, utplånade, förlättna, kastade i havets djup. Detta skedde i Kristi dödstimme. Blir du fördömd, så sker det inte för dina synder utan för din otro, för att du håller dig borta från Kristus” (Dagbeträktelsen den 31 mars).

Bjarte och Ingela Edvardsen med barnen på kanottur. Foto: Pete Myer.

Silje. Foto: Bjarte Edvardsen.

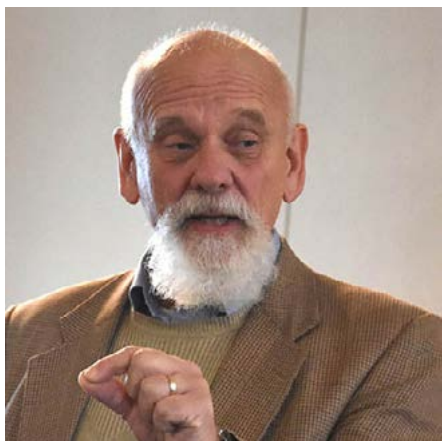
Hur vittnar vi för muslimer?

Den här frågan var ämnet för ett seminarium i Johannes-Lykta i Jakobstad måndagen den 11 augusti. Seminariet leddes av *Allen Sorum* som undervisar i Nya testamentet, pastoralt ledarskap och missiologi vid Wisconsin Lutheran Seminary.

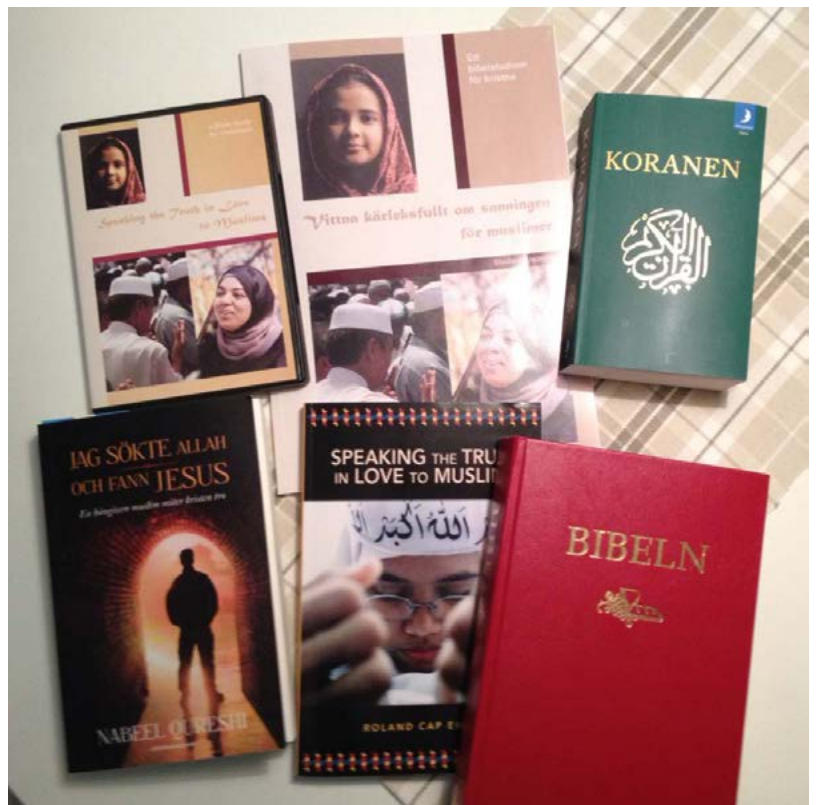
Seminariet inleddes med frågor om islams natur. Är den primärt en religiös rörelse med politiska inslag, en politisk rörelse med religiösa inslag, endast en religion eller endast en politisk rörelse? Under seminariets gång blev det mycket klart att det första alternativet är det som gäller.

Hur kan vi som kristna framföra ett vittnesbörd om Jesus för muslimer, när det är helt omöjligt att tala om Jesus som Guds Son, hans död och uppståndelse för vår frälsning och om treenigheten? Dessa läror är stötestenar för muslimer och börjar man ett samtal med dessa frågor finns ingen chans att komma vidare.

Det är viktigt att känna till islams heliga bok *Koranen* (som betyder ”recitationen”) och de skrifter som sammanställdes ett par hundra år efter Muhammed (Muhammed levde på 600-talet). *Koranen* är indelad i suror (kapitel), inte enligt innehåll utan enligt surornas längd. Därför har den ingen systematisk framställning. *Koranen*

Allen Sorum. Foto november 2023.

ska läsas på arabiska, och de översättningar som finns är egentligen tolkningar.

I själva verket är *Hadith* (”sägner”) och *Sunnah* (”vägar”) mera betydelsefulla än *Koranen*. Det finns direkta motsägelser mellan dem, men de förklaras av att det finns en lära om ”*upphävande*”, varvid en senare lära kan ersätta en tidigare med hänvisning till nya situationer.

Ett exempel är 109:6 (från Mekka, där budskapet i allmänhet är mildare): *I haven eder religion, och jag har min*. Denna upphävs av 47:4 (från Medina, stridens tid med ett hårdare budskap): *När I möten dem, som äro otrogna, så halsbuggen dem, tills i anställt ett blodbad bland dem! Slån dem då i bojar!*

Det här gör att Allah, islams namn på Gud, kan beskrivas som ”flexibel”. Han är inte den oföränderlige och trofaste Gud som *Bibeln* talar om. En kristen kan vittna om tryggheten i att kunna

lita på att Hans trofasthet består.

Koranen ger en märklig bild av Allahs uppenbarelse för Muhammed. Han ger Muhammed tillstånd att ta till hustru i stort sett vem han vill och kan förkasta vem han vill, och dessa hustrur eller konkubiner ska vara nöjda med det. Inget fel finns hos profeten. Sorum frågar: ”Vilket slags gudomlighet skulle uppenbara en sådan vägledning för sina följare?”

Det finns minst tre tankeskolor när det gäller tolkning av *Koranen*. Som exempel tar vi 9:5, ”svärdets vers”: ”... döden månggudadyrkarna, varhelst I finnen dem! Gripen dem och inspärren dem och läggen eder i försåt för dem på alla möjliga ställen, men om de omvända sig, förrätta bönen och giva allmosan, så låten dem draga sina färde! Gud är förvisso överseende och barmhärtig.”

Versen har tolkats på tre olika sätt:

Liberal tolkning: ”Versen talar bara om Meckas polyteister, mus-

limernas svekfulla fiender, på Mohammeds tid.”

Moderat tolkning: ”Bara i självförsvar.”

Radikal/konservativ/from/bokstavstroende tolkning: ”Omvänd eller underkuva världen med svärdet.”

Yaqaen-institutet för islamisk forskning skriver angående kritik mot läran om upphävande, och ställer frågan om Allah skulle ändra sig:

”Läran om upphävande sägs vara ett bevis på Koranens gudomliga tillkomst, eftersom den har gett lämpliga regler för att tillämpas i olika situationer. Detta reflekterar Skaparens visdom som avsåg att islam skulle kunna tillämpas i alla tider, överallt och för alla. Om en text hade en strikt uppsättning regler, skulle den vara för fixerad för moderna människor, särskilt för de tidiga muslimerna, för att följa dess vägledning i sina liv.

Upphävande sker genom Allahs vilja och visdom. Vem vet vilken undervisning folk behöver just i det ögonblick då de behöver den.”

Under seminariet ställdes frågan hur och var en kristen bäst närmar

sig muslimer med evangelium.

Allen Sorum hänvisade till en bok av Nabeel Qureshi: *Jag sökte Allah och fann Jesus* (originaltitel: Seeking Allah, Finding Jesus). Qureshi var en hängiven muslim från Kalifornien men blev tillsammans med en studiekamrat, David Wood, överbevisad om kristendomens sanning.

Gunilla Hedkvist, som deltog i seminariet via Zoom, gav viktiga tips. Hon ägnade mycken energi åt muslimska invandrare tillsammans med sin man Stefan under deras år i Norrköping/Svärtinge.

Gunilla säger att det är viktigt att sätta sig in i de muslimska kvinnornas livssituation och hjälpa dem att integreras i samhället, t ex genom att hjälpa dem att lära sig språket och att stödja dem i kon-

takter med myndigheterna. Lyssna till deras livsberättelse.

Allen gav rådet att träffas under enkla former och gärna berätta något från Bibeln, t ex om den återfunna sonen. Det är lättast att få kontakt med muslimska kvinnor. Det är mycket svårare att nå männen.

Tänk på att vår kristna tro grundar sig på vad Gud har gjort för oss, och han är oföränderlig. Han är alltid trofast, inte som Allah som är ”flexibel” och vars läror måste upphävas.

Det andra viktiga att observera är att vi handlar av kärlek, inte av tvång eller rädsla för att våra gärningar inte ska klara provet. Drivkraften är kärlek och tacksamhet till Jesus som först har älskat oss.

Ola Österbacka

Nyttiga källor:

Vitna kärleksfullt om sanningen för muslimer. Bibelstudievägledning, LBK. <https://biblicum.nu/?product=vitna-karleksfullt-om-sanningen-for-muslimer>

Nabeel Qureshi: *Jag sökte Jesus och fann Allah*. Apologia förlag.

David Woods åtta punkter som vi behöver känna till om islam: <https://youtu.be/8o3BLwODsJc?si=quNNvM7vZ2StMsuH>

Ola ÖSTERBACKA

Finska bekännelsekyrkan (SLT) firade sommarläger på Kilens hembygdsområde i Kristinestad, Sideby, den 21–23 juli.

På bilden ser vi längst till höger WELS' nya kontaktman för Finland: *Greg Schibbelhut*, gymnasielärare i naturvetenskapliga ämnen på Luther High School i Onalaska, Wisconsin. Han presenterade sig för S:t Johannes ev-luth församling vid gudstjänst i Källby den 20 juli.

ÖSTEN DRIHLSKOG

Närmast Greg sitter ledaren för WELS' Europe Team, Luke Wolfgramm, och till vänster Jennifer Wolfgramm. Luke undervisade om Romarbrevet under sommarlägret.

Lägret avslutades med konfirmerationsgudstjänst under ledning av pastor Juhani Viitala.

S:t Johannes ev-luth församling ordnade ett familjeläger på Torsö sommarhem utanför Karleby den 23–24 augusti.

På bilden ovan pågår dragkamp mellan föräldrar och barn. Barnen vann!

Kejsar Konstantin och kyrkan

Konstantin den store regerade som romersk kejsare under perioden 306–337 e.Kr. Han är känd som den som satte stopp för förföljelserna av de kristna i Romarriket och grundade Konstantinopel som huvudstad för ett nytt kristet rike.

Som ung man hade Konstantin varit en soldyrkare och vittne till de hårda förföljelserna under kejsarna Galerius och Diocletianus. Efter en vision fick han ett starkt intresse för kristendomen. År 313 införde Konstantin allmän religionsfrihet i Romarriket genom det så kallade Milanoediktet, och han gav efter hand allt större privilegier åt den kristna kyrkan. År 321 förklarades söndagen som helgdag, och kristna symboler började pryda kejsarens mynt. (Kristendomen blev dock inte Romarrikets officiella statsreligion förrän år 380, under kejsar Theodosius.)

Konstantin visade stort intresse för teologi och kyrkliga frågor i sin strävan efter att skapa enhet och harmoni i kyrkan. Vid den här tiden hade den arianska villoläran skapat mycket splittring och oro. Arius, en teolog från Alexandria i Egypten, började omkring år 318 förneka att Guds Son, liksom Gud Fadern, hade existerat från evighet.

För att lösa konflikten sammankallade Konstantin år 325 till ett kyrkomöte (koncilium) i staden Nicaea, dagens Iznik i Turkiet. Detta var det första mötet där biskopar från alla Romarrikets provinser, tillsammans med ett antal präster, diakoner och andra, samlades – totalt omkring 300 personer. Kejsaren bekostade transport, uppehälle och logi för alla deltagarna. Han ledde själv mötet och undertecknade den första versionen av den nicaenska trosbekännelsen, där det fastslogs:

”Vi tror på en Herre, Jesus Kristus, Guds enfödde Son, född av Fadern före all tid, Gud av Gud, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud, född och inte skapad, av samma väsen (grekiska: *homoousios*) som Fadern.”

Arius och flera av hans anhängare som vägrade skriva under fördömdes som kättare och bannlystes.

Den nicaenska trosbekännelsen bearbetades och utvidgades några år senare vid kyrkomötet i Konstantinopel (år 381). Med sina definitioner av Jesu

gudomlighet är den fortfarande en central trosbekännelse för kyrkan i dag.

Stat och kyrka

En mer problematisk sida vid mötet i Nicaea var den aktiva roll kejsaren tog. Detta blev början på en ny relation mellan stat och kyrka. Konstantin var inte bara en politisk ledare; han framstod också som en beskyddare och organisatör för kyrkan, med makt och inflytande över den. Efter detta blev det vanligt med statlig inblandning i teologiska frågor – en sammanblandning av världslig och andlig auktoritet.

På den positiva sidan bidrog kejsarens stöd till att evangeliet nådde ut till fler människor än

tidigare, och de kristna fick äntligen frihet från förföljelse. Tron kunde nu bekännas öppet och utan rädsla. Men samtidigt gick något förlorat.

Som en ”officiell” religion förlorade kyrkan mycket av sin självständighet och blev ett redskap för politisk makt. Konstantin använde kristendomen för att legitimera sina militära fälttåg, och det blev obligatoriskt att bekänna sig som kristen för att få tjänster inom kejsarens administration. Detta ledde till en våg av konverteringar. Att vara kristen handlade från och med nu inte nödvändigtvis om personlig övertygelse.

Martin Luther

Martin Luther uttryckte ofta sorg över hur kyrkan från Konstantins tid gradvis förlorade sin andliga kraft och gled bort från evangeliet till följd av alliansen med statsmakten. De första kristna århundradena, präglade av förföljelse, hade varit en bättre tid för kyrkan. Förföljda kristna var tvungna att fokusera på sin tro och sitt kall i stället för på makt och rikedom.

Men med Konstantins inflytande började en sammanblandning av kyrka och stat som ledde till mycket korruption och maktmissbruk – något Luther själv fick uppleva. Han kritiserade skarpt påvens dubbelroll som både världslig och andlig härskare. Under påvedömet låg fokus ofta på politisk makt och materiell rikedom, medan evangeliet underminerades och nästan glömdes bort. Kyrkan behövde en reformation.

Tor Jakob Welde

Varför behöver jag ett andaktsliv?

Mitt liv är så hektiskt och det känns som om jag redan känner till Bibelns berättelser efter alla föredrag och predikningar jag har hört. Varför behöver jag ett andaktsliv?

Vi har alla utmaningar i vårt andaktsliv. Många kristna kan relatera till de två utmaningarna för ett andaktsliv i din fråga.

Utmaning 1: "Jag är för upptagen"

Psalmisten beskriver en salig människa som en som *har sin glädje i Herrens undervisning och begrunder hans ord både dag och natt* (Ps 1:2). Som kristna gläder vi oss över Guds ord! Det är därför vi begrunder det dag och natt. Gud vill att det alltid ska finnas i våra tankar. Det hebreiska ord som översatts med "begrunda" syftar på det ljud som avges naturligt. Det översätts med "tomma tankar" när psalmisten frågar: *Varför tänker folket tomma tankar?* (Ps 2:1). I Jesaja 31:4 översätts det som ryta: "som ett lejon ryter". Människor intrigerar. Lejon ryter. Saliga människor mediterar.

Det finns stora variationer när det gäller de gåvor och rikedomar som Herren ger sitt folk, men med gåvan tid är det annorlunda. Alla människor har samma tid varje dag: 24 timmar. När vi säger att vi inte har tid för Guds ord behöver vi inse att vi egentligen säger: "Guds ord är inte tillräckligt viktigt." Vi skulle aldrig säga det med våra ord, men våra handlingar talar sitt tydliga språk.

Konsekvenser av utmaningen

Om vi inte läser Guds ord kommer vi inte att få andlig vila. I Gamla

testamentet skulle israeliterna iaktta sabbatsåret. Vart sjunde år skulle de inte så sina åkrar utan låta dem vila. Det var en bild för att lita på att Herren skulle försörja dem. När Gud instiftade sabbatsåret varnade han folket och sa att om de inte iakttog det, skulle han låta landet vila (3 Mos 26:34–45). Det var precis det Gud gjorde genom den assyriska och babyloniska fångenskapen.

Det verkar motsägelsefullt, men när vi försummar vårt personliga andaktsliv för att spara tid sparar vi aldrig en enda minut! Jag har fallit för djävulens trick alltför många gånger i mitt liv. Innan jag har min andakt försöker jag ibland ta hand om några små uppgifter först. Sedan jagar de där små uppgifterna mig hela dagen, tillsammans med 50 andra saker som dyker upp och jag hinner inte med min bibeltid! Och de där uppgifterna blir ofta ändå inte gjorda. Men det är fantastiskt hur mycket jag hinner när jag fokuserar på Guds ord först. Jesu ord kommer till mig: *Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så ska ni få allt det andra också* (Matt 6:33).

Svar på utmaningen

Vi måste erkänna Guds prioriteringar. Han är det viktigaste av allt det goda i våra liv, och den tid vi ägnar åt att meditera över hans ord förtjänar högsta prioritet! Vi kan inte älska andra bra saker här i livet på rätt sätt om vi inte först älskar Gud. Av allt gott Gud ger oss i livet är det bra att komma ihåg vad som är viktigast.

Det är gripande att läsa evangelierna och se hur Jesus drog undan lärjungarna från folkmassorna för att undervisa dem. Jesus vill göra samma sak med oss! Han vill dra oss bort från livets stress och tillbringa tid med oss i sitt ord.

Tänk på vad han vill ge oss: frid, hopp, tröst och mycket mer! Om jag sa till dig att jag skulle ge dig en miljon dollar varje dag du kom för att träffa mig, hur många dagar skulle du missa? Inte en enda! Tänk på hur mycket mer Gud ger oss i sitt Ord. Det är det som är så fint: Vi behöver aldrig vara utan det en enda dag.

Kom ihåg fördelarna med ett andaktsliv. Gud försäkrar oss om sina löften och ger oss kraft att tro på dem.

Utmaning 2: "Det där vet jag redan"

Har du någon gång läst en kristen bok och stött på ett långt välbekant bibelcitat och hoppat över det? Då lider du av tänkesättet i denna utmaning.

Konsekvenser av utmaningen

När Gud talade om de offer som folket på Jesajas tid offrade, sa han: "Vem har begärt detta av er?" (Jesaja 1:12). Folket kunde ha svarat: "Gud, var det inte du som bad oss om det?" Gud sa detta om folket när tempelgården var full av människor, inte när portarna var stängda.

Till det yttre såg det ut som om folket på Jesajas tid gjorde rätt. De syndade med finess! De offrade rätt saker och iakttog rätt dagar, men deras hjärtan var inte med. För att citera en professor gjorde de "rätt saker av fel anledning". Följden blev att glädjen gick förlorad. Det slutar med att vi sätter hoppet till yttre omständigheter istället för att låta den inre verkligheten av fred

med Gud färga dessa yttre omständigheter.

Svar på utmaningen

När vi läser Bibeln gör vi inte Gud en tjänst, utan det är han som gör oss en tjänst. Det är inte vår hängivenhet till Gud utan Guds hängivenhet till oss! I sitt ord påminner Herren oss om vilka vi är för honom. Bland annat kallar han oss sin brud. Och han påminner oss om vad han har skapat oss till: *församlingen inför sig, utan fläck eller skrynkla eller annat sådant. Helig och fläckfri skulle den vara* (Ef 5:27). Herren älskar att säga till sin brud att han älskar henne, och vi älskar att höra det om och om igen! Det är på samma sätt när jag

säger till min fru: ”Jag älskar dig”. Inte en enda gång har hon sagt: ”Usch, Dave, det vet jag redan!” Nej! Jag älskar att säga det, och hon älskar att höra det!

Kom ihåg fördelarna med ett andaktsliv! Gud försäkrar oss om sina löften och ger oss kraft att tro på dem. Guds löften förblir orubb- ligo oavsett hur försiktigt vi förhåller oss till dem. Bilden som dyker upp i mitt huvud är den av en man som korsar en isbelagd flod på händer och knän och fördelar sin vikt så gott han kan. Han vet inte hur tjock isen är. Plötsligt hör han ett muller från andra sidan flodkröken. Det är en traktor som drar en hövagn full av glada, stojande barn förbi honom där han ligger

platt på magen som om den mertertjocka isen skulle spricka vilken sekund som helst.

Det fina med denna enkla bild är att isen håller människan uppe. Tron vandrar ut över den, och vare sig det är försiktigt eller djärvt, håller isen honom fortfarande uppe. Dumma tankar om isen förändrar den inte, inte ens litegrann. Den blir inte tunn bara för att man tror att den är det. Jesu ord till oss är isen. Tron vandrar ut över den.

Vem skulle du helst vilja vara i den bilden? Den försiktige mannen eller de glada, stojande barnen? Jag vill vara i den där hövagnen!

David Scharf

i Forward in Christ 4/2025

KUNGÖRELSER

Gifta: Gustav Erlandsson & Isabel Vizconde 24:e maj

Gifta: Malin Erlandsson & Gaioz Sauri 7:e juni

Medlemsupptagning: Martin & Agneta Gellerstedt 21:e juni

Hemma hos Herren: Dan Erlandsson 30/9 1938 – 22/6 2025

Kyrkhelg i Markuskyrkan, Ljungby

Lördag 1 november

- 11.00 "Abraham och löftelandet" Ingvar Adriansson
- 14.00 "Josua och erövringen av landet" Lars Borgström
- 16.00 "Den kristne och det eviga hemlandet" Anders Einarsson

Söndag 2 november

- 10.00 Högmässa. Predikan: Lars Borgström
- Direktsändning av föredrag via Youtube.
- Fullständigt program kommer på hemsidan inom kort: <https://www.bekannelse.se/>

Kursdag:

Babel och Sion

Plats: Fridhem, Vännäs

Tid: lördag 27/9 13–16.30

13.00 *Ut från Babel*, 1 Mos 11
Ola Österbacka

15.00 *Upp på Sion*, Hebr 12:22
Lars Borgström

Biblicum

Kommande kurser i höst: se närmare <https://www.biblicum.se>

Seminarier i Ljungby direktsänds via Youtube. Vännäskursen spelas in. Alla välkomna!

Teologiskt seminarium

Tid: 31/10 2025

Plats: Ljungby, Hantverkareg. 8

14.00 *Luthers bok: Om den trälbundna viljan*,
Lars Borgström

15.30 *Motståndet mot den bibliske Messias*, Seth Erlandsson

Sommarkonferens 2026 Strandgården, Halmstad, 2–5 juli 2026

Lita på löftets makt

HERREN sade till Abraham: "Varför log Sara och tänkte: Ska jag föda barn, jag som är så gammal? Skulle något vara omöjligt för HERREN? Vid den bestämda tiden nästa år kommer jag tillbaka till dig, och då ska Sara ha en son" (1 Mos 18:13–14).

Man kan inte vrida tillbaka åldrandet. Man kan inte få den ofruktsamma att föda barn. Man kan inte ge liv åt en som är död. Man kan inte höra vad alla viskar. Vissa saker är för svåra för människor, bortom mänsklig makt och förmåga.

Abraham och Sara kunde inte få barn på naturligt sätt. Deras kroppar hade åldrats en bra bit förbi barnafödande ålder. Saras moderliv var så gott som dött. Livets gåva genom befruktning sker endast med Guds välsignelse. För Abraham och Sara var det inte längre fysiskt möjligt att bli föräldrar på det sätt som Gud vanligen ger sin välsignelse. Gud skulle behöva göra det som mänskligt sett är omöjligt.

Det finns inget som är för svårt för Herren. Den som skapade hela universum regerar över allting. Han visade sin allmakt när han skapade allt genom sitt ord. Genom hans ord fortsätter hans allmakt att ha kontroll över hela hans skapelse. Herren är den som fastställde naturens ordning i vår värld, så världen underkastar sig när han befäller den att fungera på annat sätt. Herren Gud formade mannen av jord och blåste liv i honom. Hur mycket enklare är det inte för Herren, den allsmäktige, att göra så att ett gammalt par blir med barn!

Abraham och Sara såg bevis på att inget är för svårt för Herren. Han gjorde det mänskligt omöjliga rakt inför ögonen på dem. Herren hörde vad Sara viskade. Han avslöjade för Abraham vad hon hade tänkt för sig själv.

Gör infertilitet det omöjligt för Herren att välsigna med barn? Inte alls. Kan cancer vara obotlig för Herren? Ingalunda. Kan människor vara så förlorade i synd och otro att den helige Ande inte kan verka tro i deras hjärtan? Absolut inte. Ingenting är för svårt för Herren. Han har inte lovat oss speciella underverk som han gjorde med Abraham och Sara, men med hans makt finns det alltid en möjlighet.

Vi litar på hans makt som verkar enligt hans löfte om nåd och barmhärtighet. Det är denna nådekraft som genom ett under gav Abraham och Sara en son. Det är denna nådekraft som genom ett under för vår skull lät en jungfru föda Guds Son, vår uppståndne Herre och Frälsare Jesus.

Bön: Gud, vi prisar dig för din oändliga makt. Ta emot vårt tack för din hands mäktiga gärningar. Amen.

Ur Meditations